

10. Сергун Е.П. Уголовно-правовая политика в сфере обеспечения безопасности конституционного строя Российской Федерации: монография. М.: РПА Минюста России, 2013. 344 с.

ЮРИДИЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ РОБОТИ ІЗ ДОКАЗАМИ ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Бойко Н. І.

*аспірант кафедри державно-правових дисциплін
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Аналізуючи сучасний стан наукових розробок питань пов'язаних із креативними технологіями організації та здійснення якісної юридичної діяльності, можна прийти до висновку, що представники одеської правової школи сформували певну загальнотеоретичну основу їх розуміння. Цьому питанню приділяли увагу Ю. М. Оборотов, А. Ф. Крижановський, Н. М. Крестовська, В. В. Дудченко, Д. Г. Манько та інші автори.

Зокрема, Д. Г. Манько обґрунтовує, що «...юридична технологія включає в себе систему взаємопов'язаних операцій та обумовлена рівнем розвитку правової системи суспільства, яка ґрунтується на знаннях про оптимальну взаємодію юридичних і юридично-технічних засобів, а також наукових висновків, що використовуються для досягнення певних правових цілей і тягнуть за собою певні юридичні результати. Під юридичними технологіями слід розуміти науково обґрунтовану інформацію про ефективне використання правового інструментарію задля досягнення результату, який має юридичне значення. Це сукупність прийомів, способів і методів, які не лише отримують вираження у правових актах і всебічне обґрунтування в юридичній науці, але й саме вони зумовлюють форму, порядок та особливості здійснення юридичної діяльності щодо створення правових актів» [2, с. 171].

В цілому погоджуючись із запропонованим визначенням, спробуємо виявити які саме юридичні технології роботи із доказами слід використовувати під час здійснення адвокатської діяльності.

Стаття 19 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» визначає такі види адвокатської діяльності: «надання правової інформації, консультацій і роз'яснень з правових питань,

правовий супровід діяльності юридичних і фізичних осіб, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, держави; складення заяв, скарг, процесуальних та інших документів правового характеру; захист прав, свобод і законних інтересів громадян, представництво інтересів фізичних і юридичних осіб у судах та різноманітних органах влади, а також інші види адвокатської діяльності, не заборонені законом» [3].

Зазначені положення вказують на ту велику соціальну роль яку відіграє адвокатура у сучасному суспільстві.

З цього приводу О. Д. Святоцький зазначає, що «...адвокатура – найважливіший правовий інститут, який стоїть на захисті прав і свобод людини і громадянина та відображає стан і рівень демократії в країні. Від того, наскільки вона організована, законодавчо захищена, значною мірою залежить впевненість кожного громадянина в своєму майбутньому, його благополуччя, успішність у бізнесі» [4, с. 12].

Реалізація зазначених положень можливо за умови виконання адвокатом покладених на нього функцій не тільки у відповідності із законом, але й застосуванням необхідних додаткових знань і умінь щодо процедур розгляду юридичних справ.

Слід погодитися із Н. С. Єфановою, яка вказує, що: «...детальне опрацювання адвокатом матеріалів, наданих клієнтом, сприяє можливості визначитися з предметом позову та складом сторін, наявністю основних підстав для звернення до суду, наявністю чи відсутністю базових доказів, необхідністю отримання нових доказів, необхідністю вжиття заходів щодо забезпечення позову, вчинення інших процесуальних дій, спрямованих на обґрунтування позиції» [1].

На нашу думку, застосування юридичних технологій роботи із доказами починається в діяльності адвоката вже зі стадії визначення природи правовідносин, учасником яких є сторона, інтереси якої представляє (або захищає) адвокат, адже із правильного визначення характеру і природи правовідносин, їх сутті та змісту, адвокат має визначитись з колом тих фактів та обставин, які він має довести тими чи іншими доказами.

Зазначена роботи має об'єднати теорію та практику, створивши умови, при яких, застосовуючи різні юридичні технології, адвокат зможе креативно мислити, формуючи тактику представництва та захисту прав та інтересів особи крізь призму індивідуального мислення, більш глибокого розуміння конкретних правовідносин. Відтак, саме індивідуальний підхід та аналіз правовідносин, що в кожному окремому випадку є предметом адвокатської діяльності, дозволить дійти до досягнення мети адвокатської діяльності та зробити захисну і представницьку функції найбільш ефективною та спрямованою на таке застосування норм права стосовно

кожного окремого випадку, при яких буде досягатись мета індивідуалізації та пропорційності захисту права в дусі норм Європейського права.

Зазначені положення вказують на необхідність подальших досліджень в сфері організації та провадження адвокатської діяльності щодо представництва інтересів та захисту прав і свобод громадян.

Література:

1. Єфанова Н. С. Адвокат у цивільному процесі – основні принципи та завдання. URL: <https://clck.ru/ADzJo>

2. Манько Д. Г. Юридичні технології та алгоритми формалізації права у вимірі юридичної діяльності : монографія. Одеса : Фенікс, 2019. С. 171.

3. Про адвокатуру та адвокатську діяльність : Закон України від 05.07.2012 р. № 5076-VI. URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>

4. Святоцький О. Д., Михеєнко М. М. Адвокатура України : навч. посіб. Київ : Ін Юре, 1997. С. 12.

ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН

Бродзь А. С.

*студент факультету менеджменту і права
Вінницький національний аграрний університет*

Марченко О. М.

*студент факультету менеджменту і права
Вінницький національний аграрний університет*

*Науковий керівник: **Опольська Н. М.***

доктор юридичних наук, доцент,

завідувач кафедри права

*Вінницький національний аграрний університет
м. Вінниця, Україна*

Нині в Україні активно розвивається ринок земельних відносин. Особливо актуально питання відносин у земельній сфері постає у зв'язку із прийняттям Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обігу земель сільськогосподарського призначення» [1]. Оскільки земля є важливим державним ресурсом, то за умов недосконалої правової бази, не здійснення належного контролю у цій сфері, можливими